

17 листопада – День студента

Студентсько-викладацька газета соціально-психологічного факультету

№ 17
16 листопада
2005

ШКІЛКА

Шкілка (сад.) – розсадник для сіянців дичок, які підлягають щепленню, тобто окультуренню.

З „професійним” святом шановні друзі та старші колеги – викладачі!

Почесне „ім'я” – студент!

При народженні батьки дарують дитині ім'я, з яким вона проходить весь життєвий шлях. Долаючи усілякі неприємні, скрутні ситуації, що трапляються на нашій тернистій дорозі, ми все ж таки намагаємося пронести з гордістю те, що нам презентували, коли ми вперше побачили цей світ. Разом з перешкодами кожен із нас, мабуть, долає і в собі щось негативне. З новим днем ми йдемо вперед, ніби хтось крейдою малює в майбутньому наш наступний крок.

Обминаючи шкільні роки, що залишили у пам'яті найяскравіші моменти нашого дитинства, хочу відразу запитати: "А чи знаєте Ви, що маєте вже друге ім'я?". Дивно, чи не так? Ще одне ім'я!

Але пам'ятайте, якщо перше подарували Вам батьки, то друге Ви можете здобути лише самі! Так, це ім'я – **СТУДЕНТ!!!**

Для кожного воно звучить по-різному. Хтось губить це слово у буденних труднощах. Хтось відрікається від нього зовсім. А хтось просто втрачає це ім'я, ще не отримавши його.

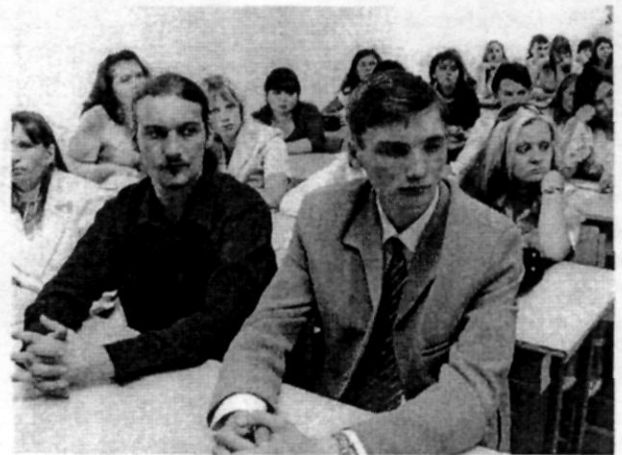
Скажіть, чи розуміли Ви це слово, коли здобували середню освіту? Чи усвідомлювали свою відповідальність настільки, що холодна кава о п'ятій ранку здавалася гарячим шоколадом? Чи пишались написаним звітом, коли йшли до університету по безлюдній вулиці, де щойно прошмигнув вітер, залишивши після себе лише пожовкле листя та привітний, золотий світанок?

А може відчули, що у Вас є ще одне ім'я, коли у розмові з деканом про свої проблеми, Ви не почували себе нижчим за нього, а просто без усіляких труднощів і перешкод викладали йому свою, власну піраміду потреб і негарздів?

Так, зрозуміло, у кожного свої кроки та й, погодьтеся, розміри цих кроків теж відповідно різні. Хтось впевнено крокує до своєї мети, забуваючи навіть про людську гідність. Разом з тим, на мою думку, залишає там й усі свої імена. Інший йде повільно, обминаючи, а не долаючи бар'єри, і при цьому втрачає багато цікавих, нехай не дуже приємних, але нових сюжетів з власного життєвого фільму.

Та незважаючи ні на перших, ні на других, хочу запропонувати Вам – студенти, не стояти на місці, а йти вперед впевненими кроками до своєї мети, до своєї мрії. Дзвінко і гучно промовляючи нове ім'я. А в справах проявляти його суть тільки з кращого, ні - з найкращого боку.

Бо ж, знаєте, живемо один раз і тільки від нас залежить, чи залишаться наші імена у пам'яті тих, хто нас знав, чи ні!!!

Мрії збуваються

Юлія Степанчук,
25 група

Про що мріє кожен студент? Звичайно про сон, розваги, пари, на які не приходять викладачі і до яких не потрібно готуватись. А День студента на нашому факультеті втілить всі молодечі бажання. Його оголошено днем самоврядування, а тому викладачі не проводитимуть пари. А студенти нарешті стануть на їхні місця і зможуть відчувати себе в ролі викладачів (буде нагода „познущатися” над своїми колегами-одногрупниками). До Дня студента буде також і караоке, на якому вас чекатимуть багато сюрпризів. А тому рекомендуємо прийти і подивитися: це має задовольнити потребу в розвагах. Моді ж відбудеться університетський святковий концерт. Отож, запрошуємо 17 листопада на факультет вашої мрії!!!!

Цитата сторінки: «Наші співочі – завідувач кафедрою Олександр Леонідович Музика та декан Нігора Вікторівна Хазратова – ми Вас любимо!»

“Студент пізнає життя, щоб змінити його на краще”

Ці слова стали початком урочистої посвяти першого курсу соціально-психологічного факультету у психологи, менеджери, соціальні педагоги.

Не вперше таке свято проводиться на нашому факультеті, але щоразу все більше вражає яскравістю і

талановитістю учасників. Не стала винятком і „Посвята-2005“. Навіть у найприскіпливішого глядача не виникло бажання зробити будь-яке зауваження її організаторам. І це зрозуміло, адже виступи, пісні, танці, презентації були задушевними і водночас урочистими.

Розпочала концертну програму декан соціально-психологічного факультету Нігора Вікторівна Хазратова, яка просто приголомшила залу своїм виступом. Адже побачити декана факультету з гітарою в руках, та ще й почути її спів, не кожному поталанить.

Того святкового дня на сцені діялося щось незвичайне. Дуже граційно танцював викладач

спецкурсу Давид Найфонов, який вміє це робити професійно і передає свою майстерність нашим студентам.

Знову зворушливо лунали голоси вже відомих нам співаків – Олександра Зінкевича та Петра Гоиневича, за що глядачі їм гучно аплодували.

І коли, здавалося б, все нове на концерті скінчилося, студентська зала знову була в захваті. На сцену вийшов завідувач кафедри соціальної і практичної психології Олександр Леонідович Музика і виконав психологічний вальс, який закружляв і студентів у залі, і викладачів на сцені.

Саме тут, на сцені, кожна кафедра соціально-психологічного факультету презентувала себе, даючи змогу першокурсникам познайомитися з нею ближче. Гарно, з гумором це зробила кафедра соціальної педагогіки та педагогічної майстерності. Сподобалась присутнім і „візитна картка“ кафедри соціальної та практичної психології, викладачі якої вийшли на сцену святково вбрані - чоловіки в костюмах, а жінки у вечірніх сукнях.

Актова зала наче завмерла, коли першокурсники промовляли символічну клятву і отримували значки психологів, менеджерів, соціальних педагогів. І знову студенти разом з викладачами співали гімн факультету, який об'єднуючи всіх створював атмосферу однієї студентської родини...

**Тетяна Дондик,
41 група**

ПЕРШОКУРСНИКИ «МЧАЛИ» НА СЦЕНУ ЗА...СТУДЕНТСЬКИМИ

Навчаючись у вузі, ми, зазвичай, стаємо справжніми студентами лише після здачі першої сесії.

Факультет і перший, який заснував і продовжує традицію святкового вручення студентських квитків. Як зазначив Олександр Леонідович Музика: „Так ми намагаємося виділити кожного студента як особистість, назвавши його ім'я та прізвище головно, так щоб почув і побачив весь студентський загаль“.

20 жовтня в актовій залі університету прозвучав гімн. Вітали першокурсників і вручали студентські квитки завідувачі кафедр - економічних дисциплін, доцент Світлана Вікторівна Обіход та соціальної і практичної психології, доцент Олександр Леонідович Музика; декан соціально-психологічного факультету, доцент Нігора Вікторівна Хазратова; заступник декана з виховної роботи Ірина Миколаївна Тичина; заступник декана з навчальної роботи Тетяна Миколаївна Майстренко. Їм дуже старанно допомагали студенти-відмінники старших курсів: Андрій Микитюк, Олена Бучинська, Ірина Мартинчук, Аліна Олексюк, Лілія Свінцицька.

Завершив урочистості за традицією гімн факультету: „Життя дарує нам весняний цвіт, рясні дощі і небо голубе, А ми вчимося пізнавати світ, і в цьому світі пізнаєм себе...“

Взагалі, для I курсу отримання „перепустки в студентський світ“ стало найбільшою радістю. Кожен стрімко „мчав“ до сцени за власним квитком. Хлопці та дівчата дружно вітали один одного.

Приємно було подивитися на ці радісні, усміхнені обличчя, на яких ніби було написано: „Ми - студенти!“.

**Мирослава Рачинська,
33 група**

Вітаємо нових консультантів "Телефону Довіри"!

31 жовтня сім студентів, які протягом року відвідували спеціальний курс, отримали дипломи та посвідчення консультантів "Телефону Довіри".

Спеціалізована служба допомоги "Телефон Довіри" є структурним підрозділом СССМ, діяльність якої спрямована на надання кваліфіковано-екстреної, анонімної і безкоштовної допомоги студентам, викладачам та співробітникам університету, що переживають кризові ситуації чи потребують довідкової інформації з різних питань, а також для профілактики і попередження у молоді девіантної, делінквентної та суїцидальної поведінки.

Служба "Телефону Довіри", що була створена ще у 2003 році, нині активно співпрацює зі школами та ПТУ міста Житомира й області. Тому кваліфіковану безкоштовну допомогу можуть отримати не лише студенти нашого університету, а й учні шкіл та училищ, що потрапили у скрутне становище і потребують психологічної підтримки. Спектр проблем, з якими можна звертатися, дуже широкий: міжособистісні стосунки, проведення дозвілля. Ви можете розраховувати на кваліфіковану допомогу у тих випадках, коли йдеться про вживання наркотичних речовин, безробіття, а також різні особисті проблеми. Консультанти надають інформацію про соціальні, медичні та інші послуги, які пропонують установи та організації нашого міста.

Уже здійснено набір нових учнів спецкурсу "Телефон Довіри", які через рік стануть консультантами і стоятимуть на сторожі нашого благополуччя.

Якщо у вас проблеми і вам потрібна кваліфікована допомога телефонуйте.

34-04-18

Графік роботи: у будні з **17.00** до **20.00**

в суботу з **10.00** до **13.00**

Ольга Дем'янчук, 41 група

Впусти нове життя у серце

Нещодавно на соціально – психологічному факультеті відбувся фестиваль першокурсників. Концерт розпочався з двох чудових пісень: «Любий, кохай мене» у виконанні Оксани Мараховської й Тетяни Охремчук та «Святкова» – Катерини Омельчук.

Зачарував посмішкою та джаз-грою на фортепіано Ігор Сарнавський. Олена Віпок пісню «Не забувай» нагадала, що кохання є прекрасним даром, який потрібно берегти. Катерина Варшавець, Олена Познякова, Кирило Сербін та Тетяна Мороз, Інна Степанюк у запальних танцях відобразили динамічний, нескінченний та пристрасний рух нашого життя.

Підняли настрій та викликали усмішку гумореска Марини Стельмах і пісня «Несе Галя воду» у виконанні Наталі Орехівської. Оригінальним був виступ Олени Деркач з піснею «Ти впусти».

Завершився концерт гімном соціально – психологічного факультету, який виконували не лише Андрій Левик, Петро Грицевич, Андрій Дем'янчук, а й усі студенти і викладачі соціально – психологічного факультету.

Чудовий концерт нам подарували його енергійні та завзяті організатори – Маргарита Войтко, Андрій Левик та Петро Грицевич. Спасибі!

Марія Шустова,
26 група

Бути студентом весело і класно!

А школяр нам – „не товариш“

Пам'ятаю, коли була старшокласницею, дуже хотілось дізнатися: яке воно буття студентське? Чула таку фразу: „Від сесії до сесії живуть студенти весело“. А також, що студент вільний і його життя не має обмежень, особливо в гуртожитку. Як же мені хотілося тоді відчуття такої свободи. Та найбільше цікавило – чим недавній школяр відрізняється від студента, окрім того, що додалося гордошів? І ось тепер я знаю це, на собі відчула. Студент справді вільний в тому сенсі, що може як заманеться розпоряджатися часом. Єдині гальма – совість. Хочеш ідеш на лекції, хочеш – ні, бажаєш – відвідуєш семінари, бажаєш – ні. Ось тільки потім не плач, що рейтинг не високий, або й зовсім „на нулях“. А старшокласник? Хіба ж можна йому на один предмет іти, на інший – ні. Це ж нахабство! Про твої „походеньки“ буде знати вся школа разом із батьками – тоді не позаздриш. У студента величезний простір для спілкування. Тут й одногрупники, й однокурсники і, звичайно, викладачі. А закінчити можна персоналом буфету. На відміну від старшокласника, простір комунікації якого замкнений школою (а там не розженешся). Плюс друзі та Інтернет – і все. Одне тільки слово „учень“, і ти відчуваєш нудьгу. Як почав день, одразу знаєш як він і закінчиться. Не те, що в університеті – за день стільки емоцій, стільки подій, життя вирує. Розпочати можеш ранок з того, що не встигаєш „заскочити“ в ліфт. А пара до якої ти не підготувався вже почалася. І ти розумієш - запізнення може стати останньою краплею терпіння викладача. А фінішувати день може походом групою в кафе, або посиденьками в бібліотечі. До речі, про останню. Не знаю, як інші, а ми там, певне, скоро оселимось. А старшокласник – хіба він хоч раз в тиждень буває в такому „храмі мудрості“? Ось вам і питаннячко.

Весь смак студентського життя в цьому потоці енергії. В тому, що біжимо зранку – стільки всього потрібно зробити. Жахаємося, чи все це можна встигнути (в крашому випадку до занять)? Та нічого – справляємося. Шоправда, на буфет залишається стільки часу, що можна перекусити пиріжком і випити чаю, але дуже швиденько. Та головне – бути студентом весело і класно!

Ірина Салюк,
24 група

Доки вся Америка святкувала Хел-лоуїн, студенти IV курсу здавали звіти з психодіагностичної практики. I.....писали вірші!

**Керівникам
практики
присвячую...**

*Ну, доброго ранку! Вже завтра на пари.
Куратор питає: "Усі звіти здали?"
А що ми тут скажемо? Не встигли, хворіли.
Якось несподівано. Устигнемо, зуміємо.
Напевно, з "Малюнку сім'ї" ми почнемо,
А потім і Векслер, закінчим Кеттеллом.
З'їмо бутерброд і заваримо кави.
Ось весь відпочинок, нам не до забави.
Продовжимо: ШПФР, корекційна програма,
Інтерпретація, соціограма...*

*Вже поночі. Візьмемо знову по кави.
Обробимо бланки, підпишемо програми.
Річний план роботи, щоденник і графік,
Відомість про школу і бібліографія.
Рекомендації і протоколи,
Два виступи, норми часу. От приколи:
Всі сплять, а студенти таблиці малюють,
Звіряють з ключем та інтерпретують.
Як все це набридло, як хочеться спати,
Та Мишкек лишився, і сон слід прогнати.
Ми знову почнемо: протоколи, додатки,
Гм'я та по-батькові, підпис, нотатки...
Будильник.
Студенте, ну доброго ранку!
Уже ніч минула, пора до сніданку.
І знов гірка кави, звичний бутерброд,
Та автоматично зубну щітку в рот.
Заходиш у ванну, у дзеркало – жах!
Говорять Хеллоуїн, жорстокий це жарт.
Обличчя бліде і мішки під очима,
А в голові крутиться "щось недовчила".
Останній ривок. Стіни «Сьомого неба»,
Вони зігрівають, ліпших друзів не треба.
Бліди одногрупники радо зустріли.
Звіт на столі. Ми змогли! Ми зуміли!*

**Ольга Дем'янчук,
41 група**

Випуск підготували учасники спец-семінару "Медія підтримка освітніх проєктів"

Керівник - **Світлана Масловська**

Це цікаво

Наймолодшому студенту – 6 років!

Наймолодший випускник Майкл Кірні вступив на навчання у Санта-Роза-Джуніор-Коледж (Каліфорнія, США) у вересні 1990 року, коли йому було 6 років і 7 місяців. У червні 1994 року, у віці 10 років, він отримав ступінь бакалавра антропології в університеті Південної Алабами (США).

Приколи на кухні гуртожитку

«Монтаж електроплити повинні виконувати тільки особи, які мають спеціальне посвідчення на право роботи електрообладнанням»

«Поверхню конфорок слід промити слабким содовим розчином чи мильною водою, а потім потерти сухою ганчіркою не можна використовувати наждачний папір!»

Плями від їжі слід знищувати з поверхні плити негайно до їх засихання».

Неприємність для студента – завжди радість

Так важко ставати розумним! Адже на цьому шляху – суцільні перепони: хочеш поїсти – в буфеті величезна черга. Потрібно книжку взяти в читальному залі – або хтось вже її забрав, або ж такої і взагалі немає. Прагнеш зробити "хегах" – вигрібай усі дрібні гроші з кишень. Бажаєш з'їздити на 7-ме небо розклад подивитися – забудь про ліфт (на нього чекає стільки народу, що ти й з третього разу не поїдеш).

Все-таки не дарма говорять, що наша планета перенаселена – це добре помітно на прикладі рідного університету. Але й тут є свої плюси: не з'їси булочку – не набереш зайвої ваги. Не візьмеш книжки в "читалці" – не перевтомишся розумово. Не зробиш "хегах" – гроші зекономиш. На ліфті не поїдеш – ніби спортивну розминку зробиш, наверх пішки підіймаючись.

Таки гарний в нас університет – він вчить позитивно дивитись на будь-які речі!

**Євгенія Матвійчук,
24 група**

Головний редактор - **Ольга Дем'янчук**

Технічний редактор - **Максим Якубінський**

Фото - **Віктор Кириченко**

Оригінал-макети розроблені в комп'ютерній лабораторії кафедри соціальної та практичної психології

Захищено законом „Про авторські права“. Просимо при передруці матеріалів посилатися на першоджерело.

Наша адреса:

м. Житомир, вул. Велика Бердичівська, 40, корпус № 4 тел.: 37-20-63

e-mail: muzyka@zu.edu.ua